

new politics 5

โดย อาจารย์สุติน ชาวหินฟ้า
สาขาสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก

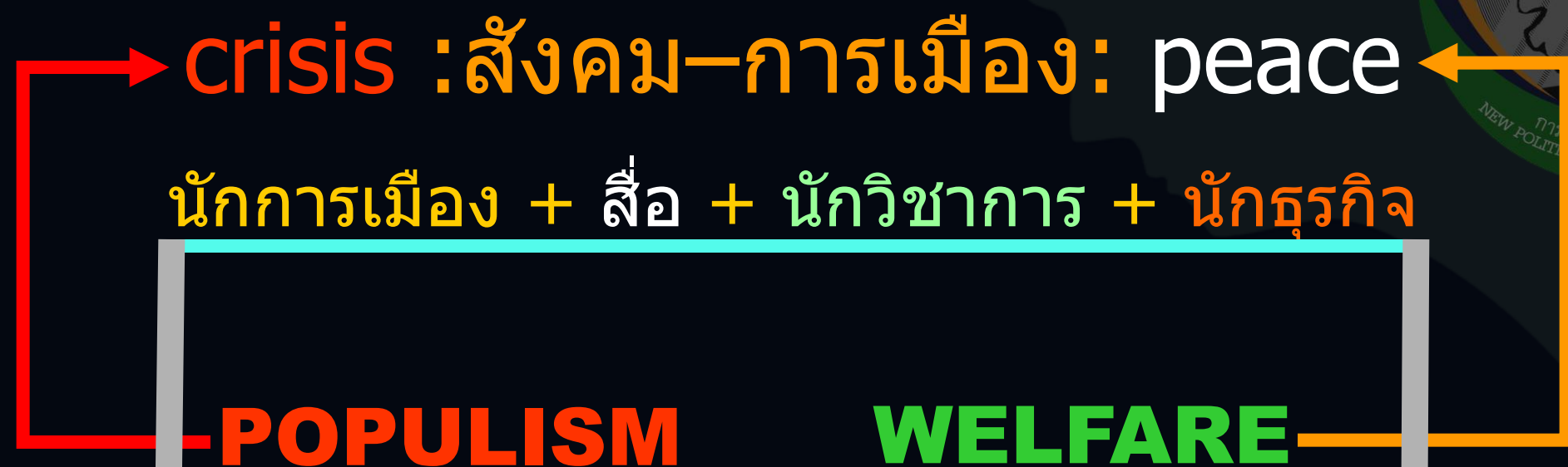
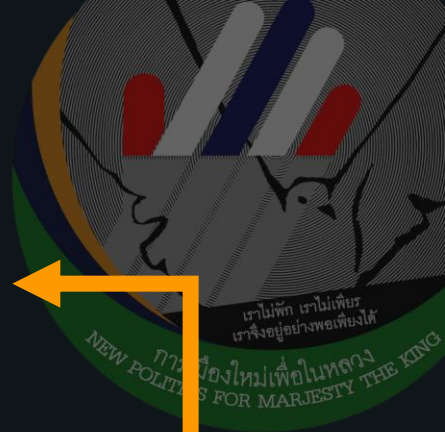

พัฒนาคุณภาพ ทูทางสังคม
ภาคเอกชน—รัฐ—สวัสดิการ

ค่าเช่าทางเศรษฐศาสตร์ (rent)
ส่วนเกินที่ได้รับ (surplus)
(super normal benefits)

ผลลบสุทธิ จากการแสวงหาค่าเช่า ต่ำสุด
(minimize negative externality of rent seeking)

- ภาษีธุรกิจ (ผลกระทบที่เกิดจาก rent seeking)
- สิทธิพิเศษทางภาษี (tax exemption)
- ภาษีมรดก (death tax)

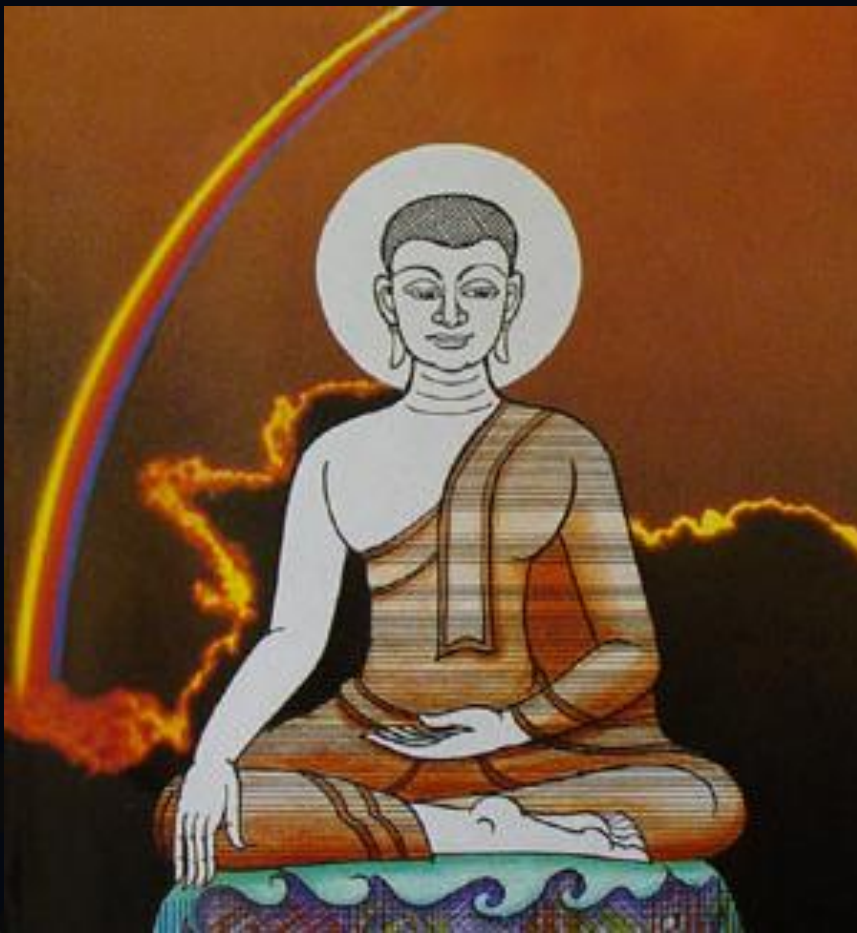

ณ จังหวัดบรลัยบุรี

ณ จังหวัดศรีอาริยนคร

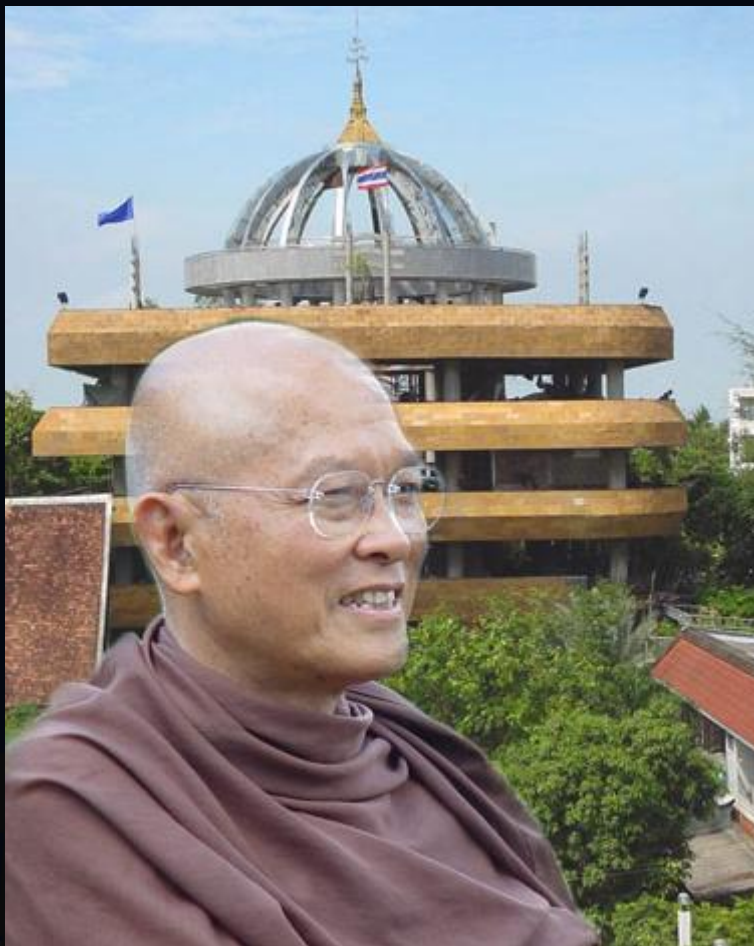
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficient Economy)

The Buddha

His Majesty
KING RAMA 9

Samana Bodhirak
Santi-asoke

E.F. Schumacher

เศรษฐกิจพอเพียง

จากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

**“ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการสร้างภูมิคุ้มกันในตัว
ตลอดจนใช้ ความรู้และคุณธรรม เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต”**

เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง กระบวนการทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง ในการสร้างความสมดุลของวิถีชีวิต อาชีพ สุขภาวะ เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยมีเป้าหมายเพื่อความสุขสงบ สันติ สร้างสรรค์ เสียดละ ของสมาชิกในสังคมทุกระดับ ภายใต้หลักปรัชญาพื้นฐานสำคัญ คือ

เศรษฐกิจพอเพียง

"ลดความต้องการส่วนเกิน (ความต้องการที่มาจากกิเลส อวิชชา ตัณหา อุปาทาน ทุกระดับ)" ในขณะเดียวกันก็ "สนองตอบความต้องการพื้นฐาน (ปัจจัยสี่ และสวัสดิภาพของชีวิตและทรัพย์สิน)"

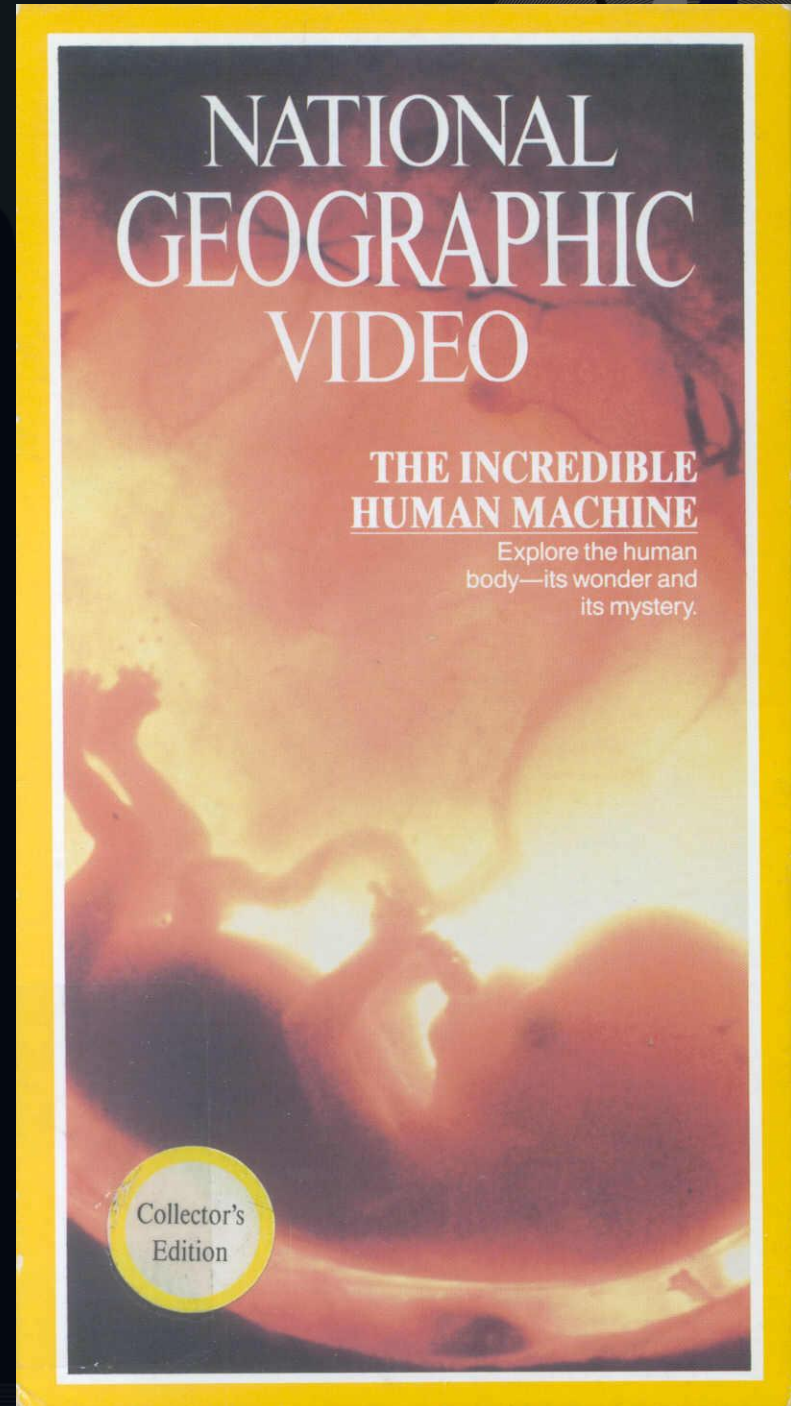
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตั้งอยู่บนสมมุติฐานของหลักสัจธรรมที่ว่า บรรดาความสุข ความทุกข์ทั้งหลาย ไม่เที่ยงแท้ (อนิจจตา) ไม่สามารถทนสภาพอยู่เช่นนั้นได้นาน (ทุกขตา) มันจึงไม่มีตัวตนอยู่จริง (อนัตตตา) มันเป็นเพียง "ความรู้สึกสุข" หรือ "ความรู้สึกทุกข์" จึงเป็นส่วนเกินของชีวิตแน่ๆ ที่จะต้องกำจัดไปเสียให้พ้นๆ

มนุษย์ ควรจะ
พัฒนาอะไร
พัฒนาเป็นอะไร

กาย = ดิน พืช สัตว์ คน
จิต = เทพ ธรรม

รหัสของการพัฒนาภายใต้การเมืองเก่า ในอดีต-ปัจจุบัน = KPM

Money

Power

Knowledge

รหัสของการพัฒนาภายใต้การเมืองใหม่ ในปัจจุบัน-อนาคต = GCK

ความดี --> วัฒนธรรม ชุมชน --> องค์ความรู้

Knowledge

Culture & Community

Goodness

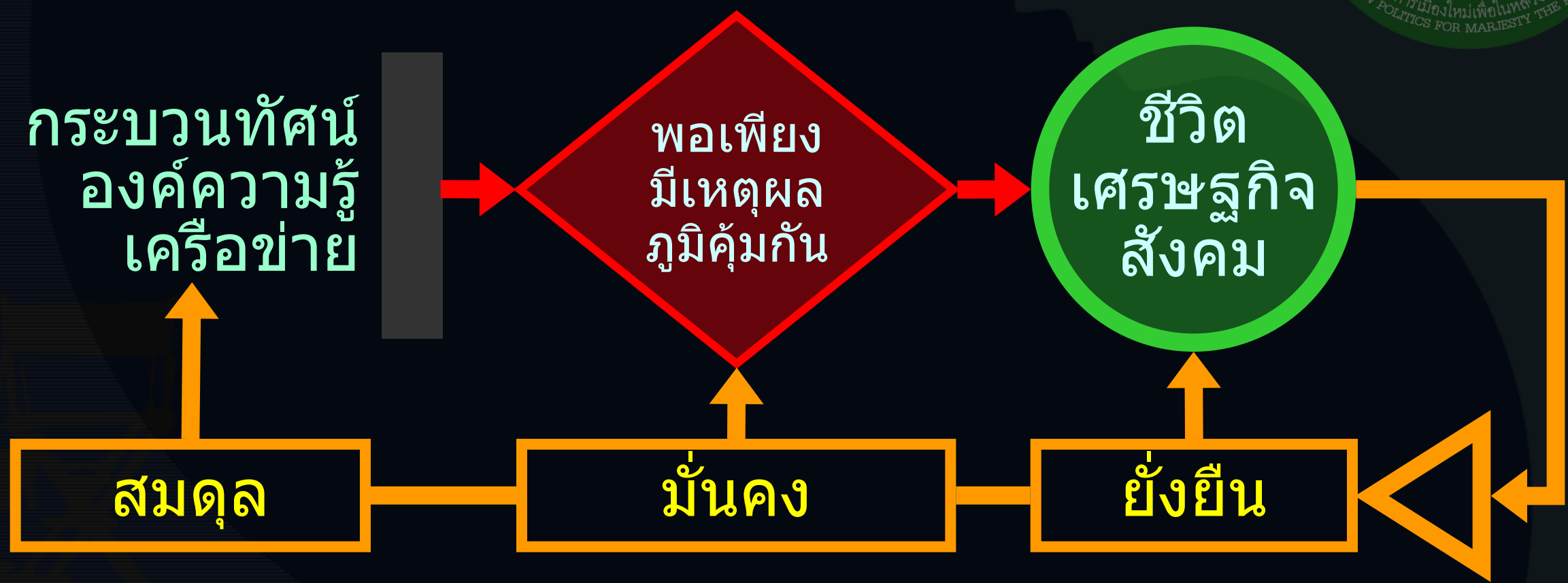
Gross National Happiness : **G.N.H.**

ความสุขมวลรวมประชาชาติ

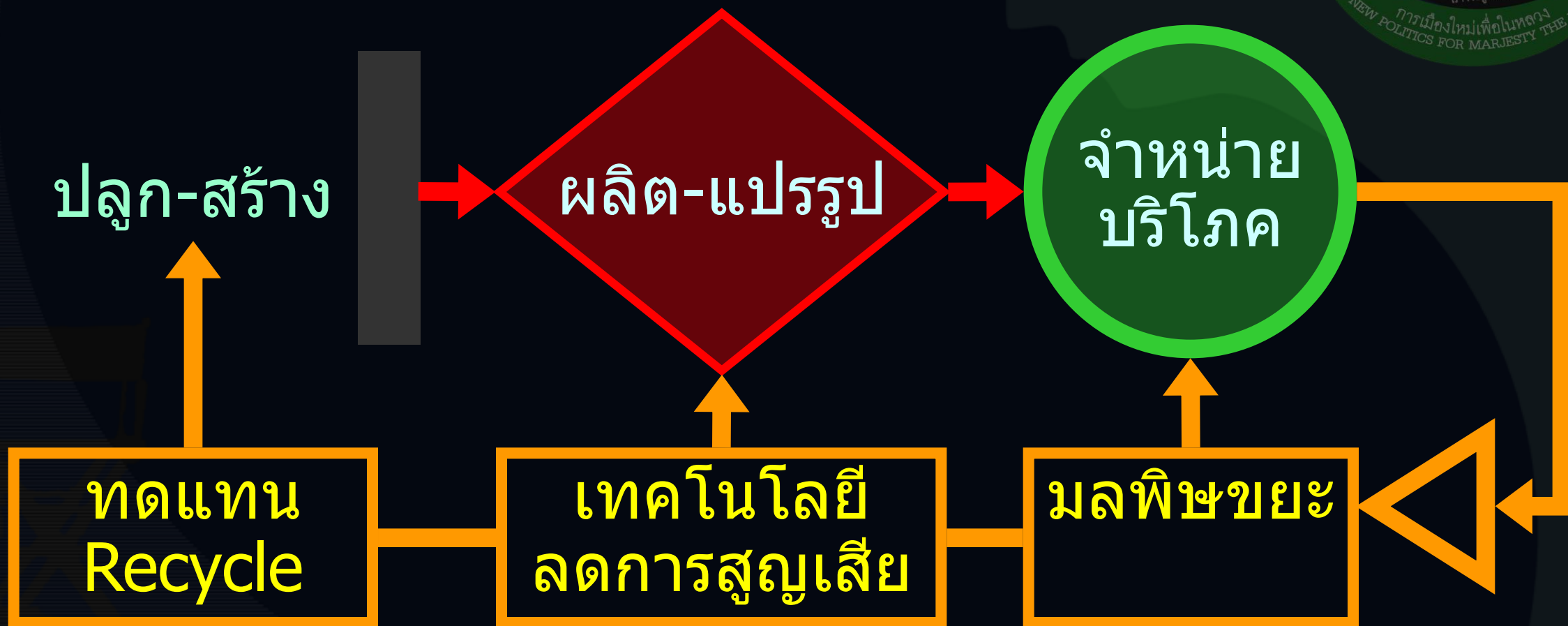
- การพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคม
ให้สามารถพึ่งตนเอง อย่างยั่งยืน
- การมุ่งเน้นอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ-สิ่งแวดล้อม
- การอนุรักษ์ และ พัฒนาเสริมสร้างวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ส่งเสริมหลักธรรมาภิบาล

ระบบ เศรษฐกิจพอเพียง (Sufficient Economy)

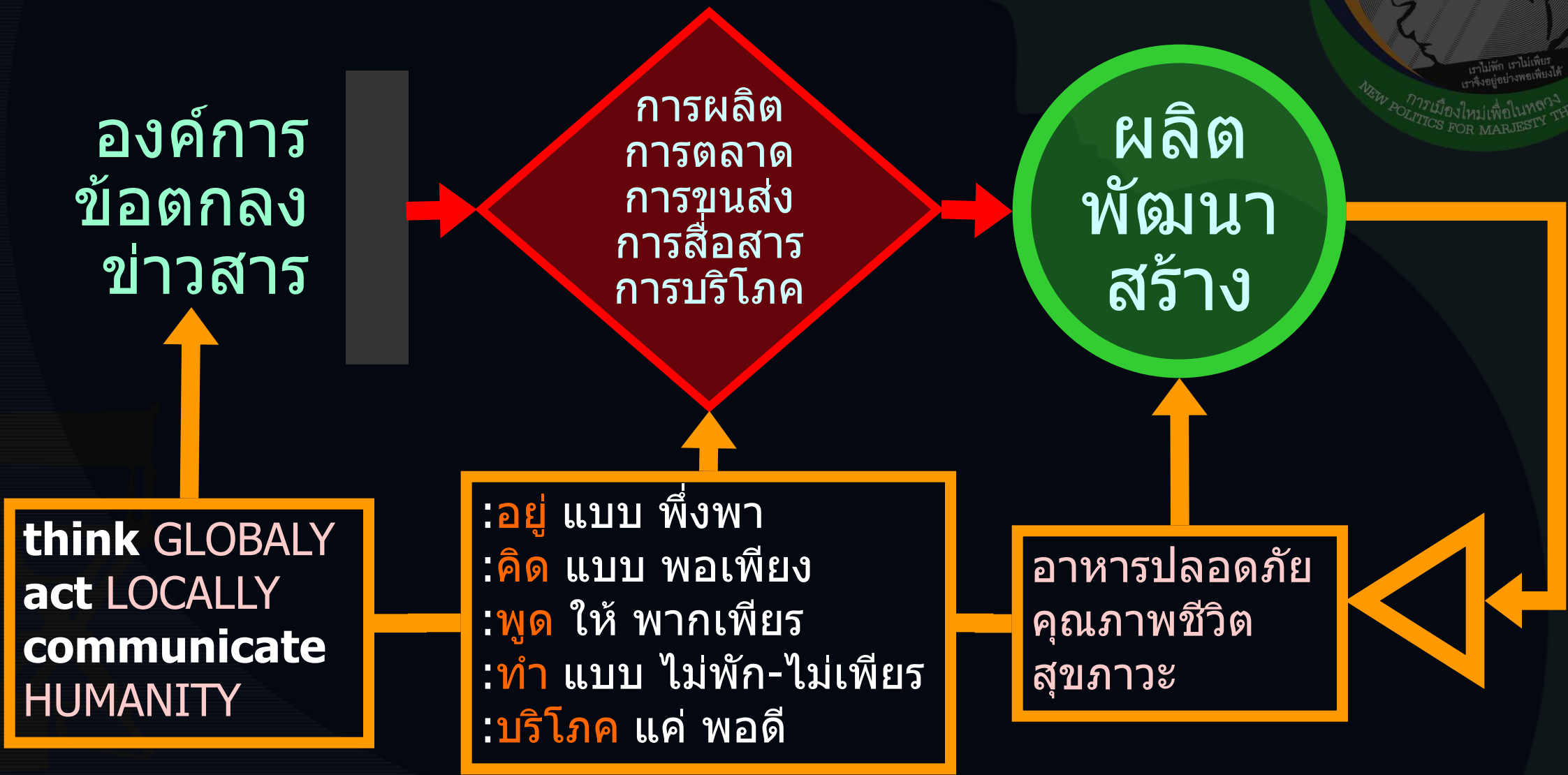

ระบบ เศรษฐกิจพอเพียง (Sufficient Economy)

ระบบ เครือข่าย (Networking)

จากฐานคิด 2 แนว สู่ทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง
Sufficient Economy

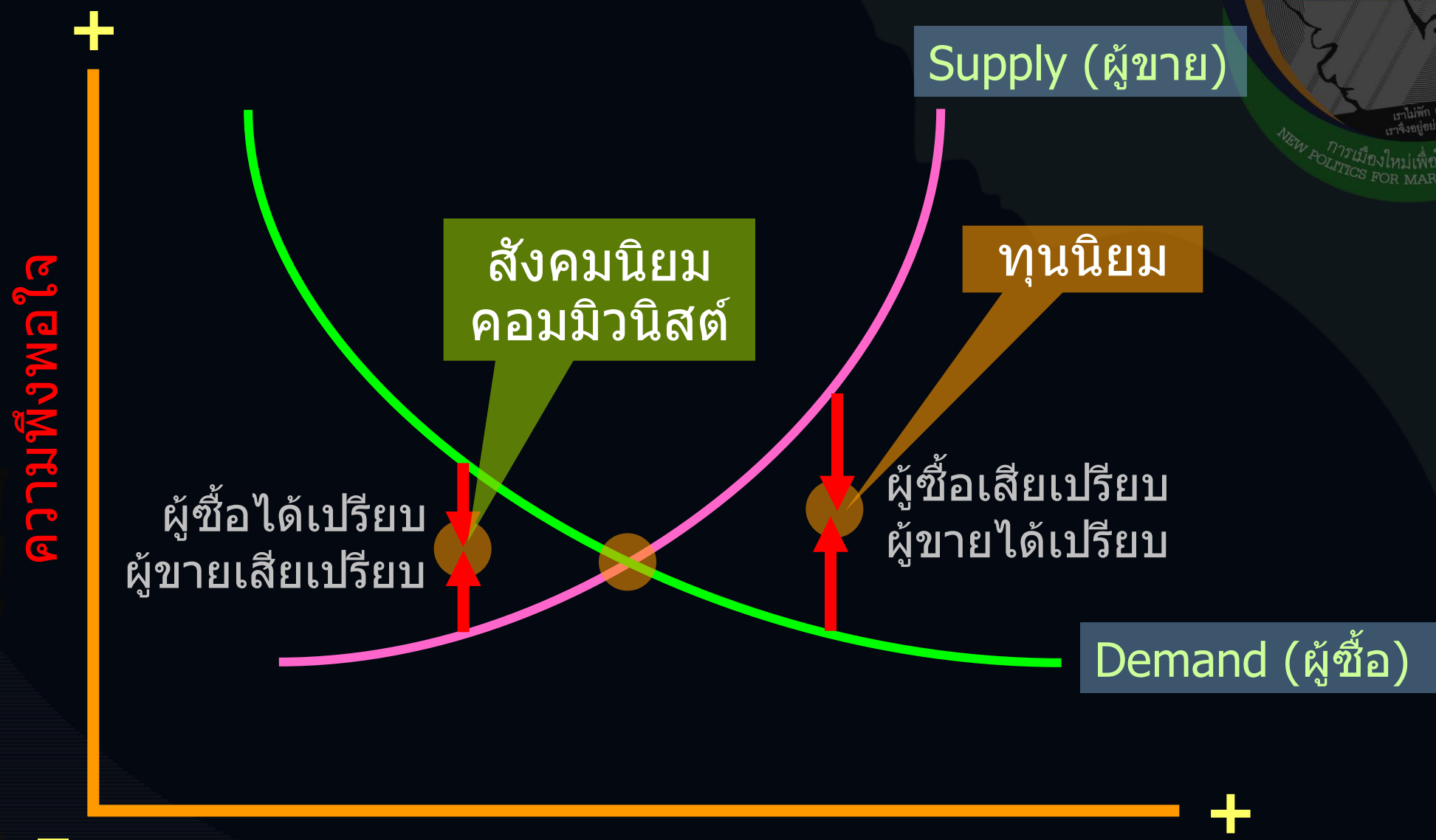
สร้าง ให้อุดมสมบูรณ์
ความต้องการ พื้นฐาน
Standard/Original Needs

ลด ละ เลิก
ความต้องการ ส่วนเกิน
Redundancy / Desire

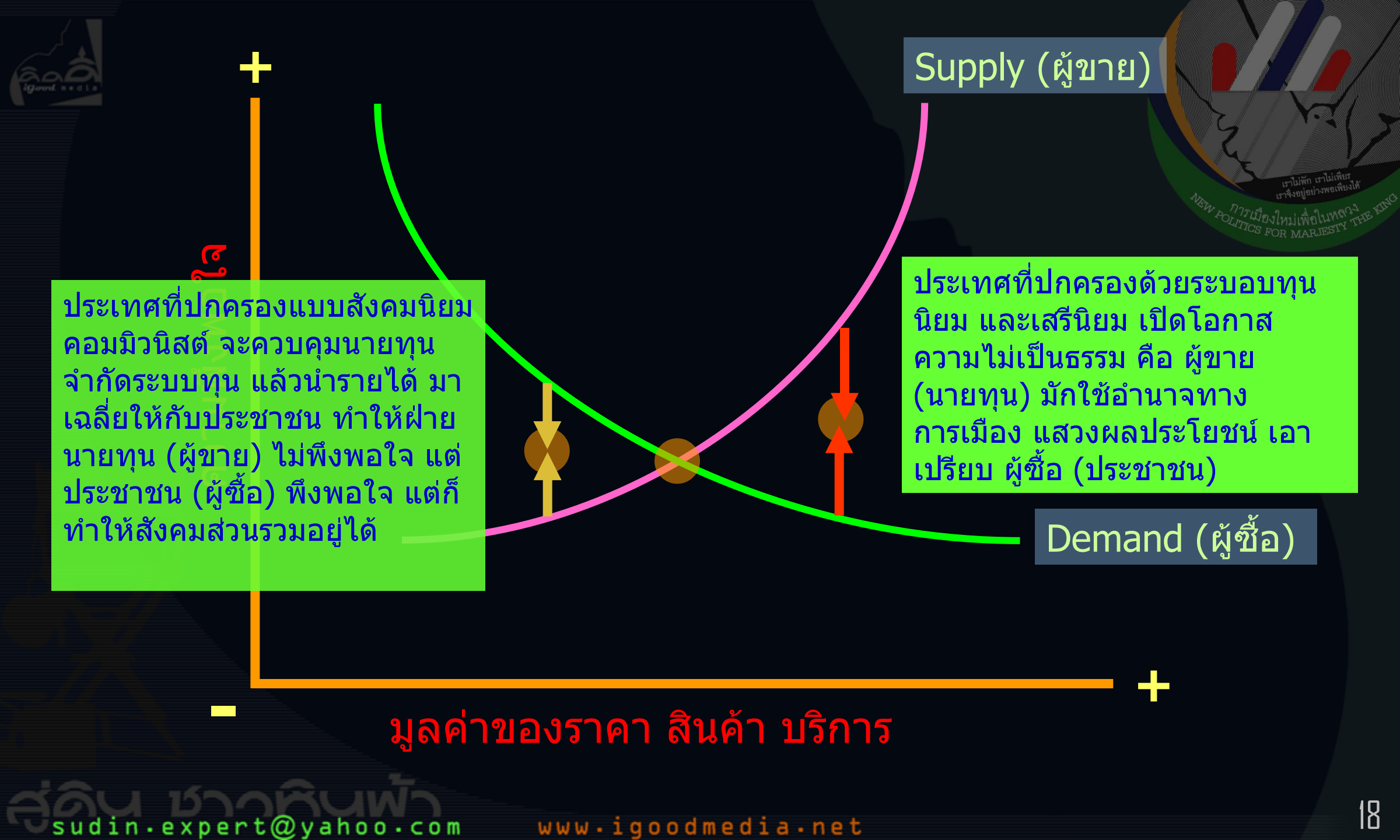
ความต้องการ
Demand

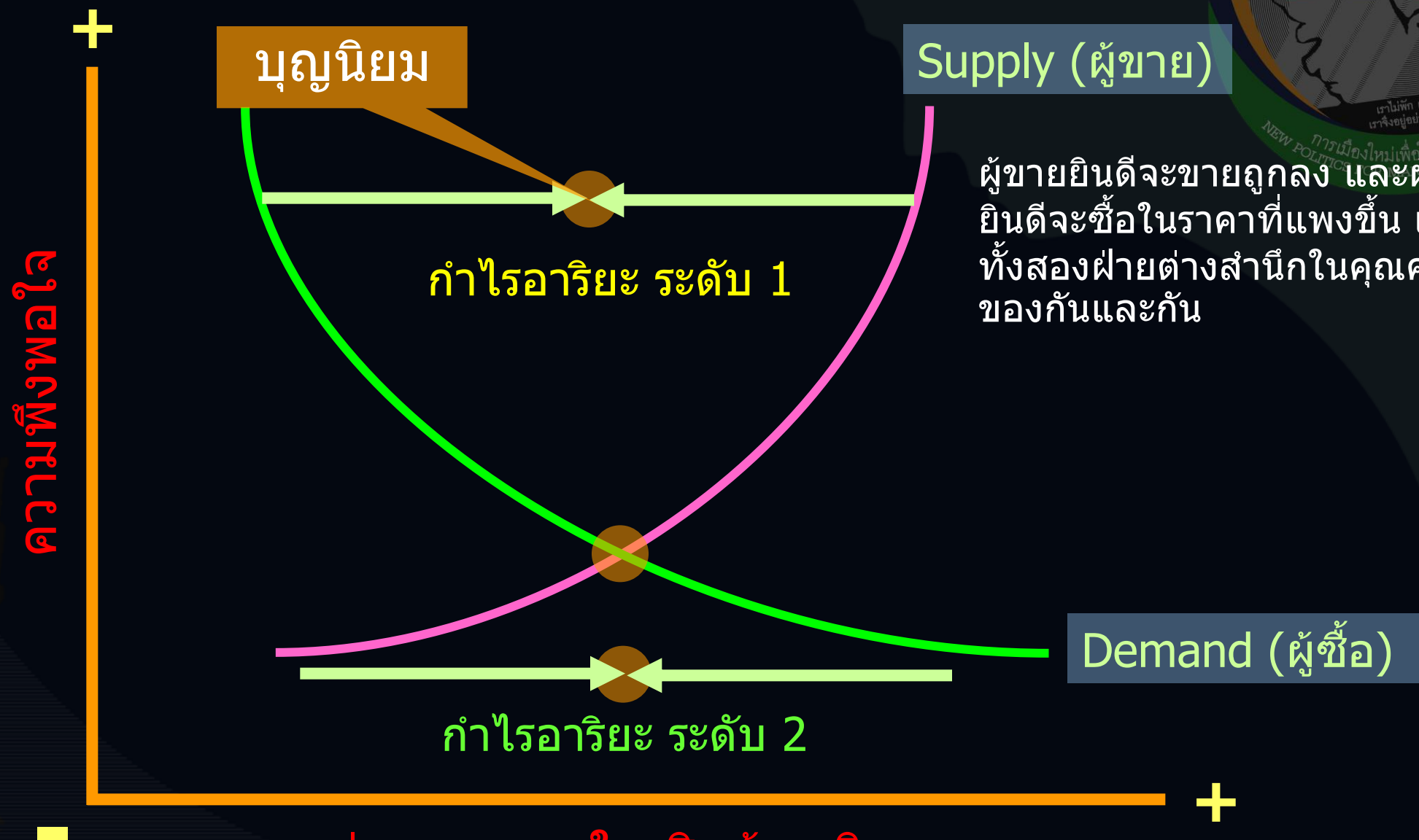
$$\text{พอเพียง} = \frac{\text{ความต้องการ}}{\text{การตอบสนองความต้องการ}}$$

Sufficiency

มูลค่าของราคาใน สินค้า บริการ

ผู้ขายยินดีจะขายถูกลง และผู้ซื้อ
ยินดีจะซื้อในราคาที่แพงขึ้น เพราะ
ทั้งสองฝ่ายต่างสำนึกในคุณค่า
ของกันและกัน

มูลค่าของราคาใน สินค้า บริการ

ความพึงพอใจ

+

-

Supply (ผู้ขาย)

Demand (ผู้ซื้อ)

การเมืองใหม่ ภายใต้ระบอบเศรษฐกิจ
พอเพียง ที่ทั้งภาคธุรกิจ (ผู้ขาย) และภาค
บริโภค (ประชาชน) ต่างยินดี พอใจ ที่จะ
"เสียสละ" ให้แก่กันและกัน ภายใต้คุณค่า
และคุณธรรม (ผู้ซื้อยินดีจ่ายเกินราคา
ผู้ขายยินดีขายต่ำกว่าทุน = กำไรอารยะ)

กำไรอารยะ ระดับ 2

มูลค่าของราคา สินค้า บริการ

+

เศรษฐศาสตร์การเมืองใหม่

ความต้องการพื้นฐาน
(Needfulness)

ความต้องการส่วนเกิน
(Redundancy)

$$\text{ทุกข์ปัญหาชีวิต} = \frac{\text{ความต้องการ}}{\text{ตอบสนองความต้องการ}}$$

การตอบสนองความต้องการ ทำให้เกิดแนวปฏิบัติ 2 แนวทางคือ

แนวทางที่ 1 "**พอเพียง**" คือการสร้างปัจจัยพื้นฐาน (ปัจจัยสี่: ข้าว ผ้า ยา บ้าน) ให้อุดมสมบูรณ์ อย่าให้ขาดพร่อง ในขณะเดียวกัน ต้องหาทาง "ลด ละ เลิก" ความต้องการส่วนเกินของมนุษย์ลง (ลด ละ เลิก กีเลส อบายมุข ของมอมเมา)

แนวทางที่ 2 "**พอกพูน**" คือการ กระตุ้นให้มนุษย์เกิดความรู้สึกต้องการเพิ่มขึ้น (แม้ว่าสิ่งนั้นจะไม่ใช่ว่าจำเป็นสำหรับชีวิต) ในขณะเดียวกัน ก็ไม่สนใจผลกระทบที่จะเกิดแก่ปัจจัยพื้นฐาน (ปัจจัยสี่)

การบริโภค (Consumption)

-การบริโภค “แบบสวาปาม”

(Mass Consumption)

-การบริโภค “แบบพอประมาณ”

(Fairly Consumption)

-การบริโภค “แบบพึงพา”

(Inhibition Consumption)

เศรษฐกิจพอเพียง 4 ระดับ

ระดับที่ 1 “**รู้พอ**”

ระดับที่ 2 “**พอเพียง**”

ระดับที่ 3 “**พึงพา**”

ระดับที่ 4 “**พึ่งตน**”

คำที่เกี่ยวข้อง (ตัวแปรริสระ)

“ปัจจัยความต้องการพื้นฐาน”

“สวัสดิภาพ ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน
สิ่งแวดล้อม”

“ปัจจัยความต้องการส่วนเกิน”

“กำไรอาริยะ”

คำที่เกี่ยวข้อง (ตัวแปรตาม)

“**CSR**” Corporate Social/Survival Responsibility

“**CG**” Corporate Governance

“**SC**” Social Campaign

“**SIOR**” Social Input/Output Resource

เศรษฐกิจพอเพียง 4 ระดับ

ระดับที่ 1 “รู้พอ”

“ปัจจัยความต้องการพื้นฐาน” +
“สวัสดิภาพ ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน สิ่งแวดล้อม”
จัดหาให้เพียงพอกับความต้องการ

“ปัจจัยความต้องการส่วนเกิน”

ศึกษาเรียนรู้โทษภัยของการบริโภคเกิน
ทำบุญชดเชย
ตั้งปณิธาน ลด ละ เลิก
ฝึกลดการเสพ 5-10%

กำไรอาริยะ = “ลดการเสพ เท่าที่สามารถทำได้”

เศรษฐกิจพอเพียง 4 ระดับ

ระดับที่ 2 “พอเพียง”

“ปัจจัยความต้องการพื้นฐาน” +

“สวัสดิภาพ ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน สิ่งแวดล้อม”
จัดหาให้เพียงพอกับความต้องการ

“ปัจจัยความต้องการส่วนเกิน”

ศึกษาเรียนรู้โทษภัยของการบริโภคเกิน

ทำบุญชักรัวเรือน

ตั้งปณิธาน ลด ละ เลิก

ลดการเสพ เหลือ 75%

กำไรอาริยะ = “25%”

—เวลา

—ร่างกาย + แรงปัญญา + แรงศรัทธา

—ขยัน เสียสละ

เศรษฐกิจพอเพียง 4 ระดับ

ระดับที่ 3 “**พึ่งพา**”

“ปัจจัยความต้องการพื้นฐาน” +

“สวัสดิภาพ ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน สิ่งแวดล้อม”

สร้างให้เหลือพอแก่การบริโภค และแจกจ่ายในครัวเรือน ชุมชน

“ปัจจัยความต้องการส่วนเกิน”

ศึกษาเรียนรู้โทษภัยของการบริโภคเกิน

ทำบุญชื้อครัวเรือน

ตั้งปณิธาน ลด ละ เลิก

ลดการเสพ เหลือ 50%

กำไรอาริยะ = “50%”

—เวลา

—ร่างกาย + แรงปัญญา + แรงศรัทธา

—ขยัน เสียสละ

เศรษฐกิจพอเพียง 4 ระดับ

ระดับที่ 4 “**พึ่งตน**” (จนเป็นที่พึ่งของคนอื่นได้)

“ปัจจัยความต้องการพื้นฐาน” +

“สวัสดิภาพ ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน สิ่งแวดล้อม”

แจก / ขยาย จากส่วนที่เหลือบริโภคในครัวเรือน ชุมชน

“ปัจจัยความต้องการส่วนเกิน”

ศึกษาเรียนรู้โทษภัยของการบริโภคเกิน

ทำบุญใช้ครัวเรือน

ตั้งปณิธาน ลด ละ เลิก

ลดการเสพ ให้ได้เกินกว่า 25%

กำไรอาริยะ = “<75”

—เวลา

—ร่างกาย + แรงปัญญา + แรงศรัทธา

—ขยัน เสียสละ

CSR:

Corporate Social
Responsibility

CG:

Corporate
Governance

SC:

Social Campaign

เศรษฐกิจพอเพียง 4 ระดับ

ระดับที่ 1 "รู้พอ"

ระดับที่ 2 "พอเพียง"

SIOR:

Social
Input/Output
Resource

ระดับที่ 3 "พึ่งพา"

ระดับที่ 4 "พึ่งตน"

รายการ ตัวชี้วัด สำหรับบุคคล และ องค์กร	ตัวชี้วัด เศรษฐกิจพอเพียง 4 ระดับ			
	"รู้พอ"	"พอเพียง"	"พึงพา"	"พึ่งตน"
" ปัจจัยความต้องการ พื้นฐาน " + " สวัสดิภาพ ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน สิ่งแวดล้อม "	จัดหา ให้เพียงพอ กับความต้องการ ของสมาชิก	จัดหา ให้เพียงพอ กับความต้องการ ของสมาชิก	จัดหา ให้เพียงพอกับ ความต้องการ ของ สมาชิก	จัดหา ให้เพียงพอกับ ความต้องการ ของ สมาชิก
ศึกษาเรียนรู้ โทษภัย ของ " ปัจจัยความต้องการ ส่วนเกิน "	ให้สมาชิก ศึกษา เรียนรู้ อย่างลึกซึ้ง และเข้าใจ	ให้สมาชิก ศึกษา เรียนรู้ อย่างลึกซึ้ง และเข้าใจ	ให้สมาชิก ศึกษา เรียนรู้ อย่างลึกซึ้ง และเข้าใจ	ให้สมาชิก ศึกษา เรียนรู้ อย่างลึกซึ้ง และเข้าใจ
ทำบัญชี ครัวเรือน บัญชีใช้ จ่ายส่วนตัว เพื่อค้นหา สิ่งจำเป็น - สิ่งเกินจำเป็น	สมาชิกทุกคน	สมาชิกทุกคน	สมาชิกทุกคน	สมาชิกทุกคน
ตั้งปณิธาน ลด ละ เลิก ใน สิ่งที่ตนเองทำได้ ตาม กำลังสามารถ	สมาชิกทุกคน และ รายงานผล แพ้-ชนะ	สมาชิกทุกคน และ รายงานผล ก้าวหน้า	สมาชิกทุกคน และ รายงานผล ก้าวหน้า	สมาชิกทุกคน และ รายงานผล ความ ยั่งยืน
ควบคุมการเสพ ปัจจัย ความต้องการส่วนเกิน	ให้เสพได้ 90-95%	ให้เสพได้ <75%	ให้เสพได้ < 50%	ให้เสพได้ < 25%
กำไรอารยะ ให้สังคม	5 - 10%	25%	50%	มากกว่า 75%

รายการ ตัวชี้วัด สำหรับบุคคล และ องค์กร	ตัวชี้วัด เศรษฐกิจพอเพียง 4 ระดับ			
	"รู้พอ"	"พอเพียง"	"พึงพา"	"พึ่งตน"
ธุรกรรมที่รับผิดชอบต่อสังคม (CSR)	มี	มี	มี	มี
หลักธรรมาภิบาล (Corporate Governance)	มี	มี	มี	มี
การรณรงค์เพื่อสังคม (Social Campaign)			มี	มี
ทุนทางสังคม (SIOR) **			มี	มี

PYRAMIDAL NETWORK

**One for All
All for One**

RELIGION

วัด - ศาสนา

COMMUNITY

บ้าน - ชุมชน

EDUCATION

โรงเรียน - การศึกษา

Communication

Organization

Community

เครือข่าย 3 มิติ (Pyramidal network)

1: UNITY

มิติหน่วยแห่งการใช้อำนาจ สิทธิหน้าที่ (3C)

2: ACTIVITY

มิติกิจกรรม

3: HOLISTIC

มิติองค์รวม

ทุกมิติ จะเชื่อมร้อย ผสมผสาน (mixed and match combination)
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

เครือข่าย 3 มิติ (Pyramidal network)

1: Unity

มิติหน่วยแห่งการใช้อำนาจ สิทธิหน้าที่ (3C)

Corporation

หน่วยองค์กร เช่น มูลนิธิ สมาคม บริษัท ชุมรม

Community

หน่วยชุมชน เช่น ภาค เขต—มณฑล จังหวัด
อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน ชุมชน

Communication

หน่วยการสื่อสาร เช่น การสื่อสารมวลชน การสื่อสารชุมชน
การสื่อสารเครือข่ายชุมชน การสื่อสารองค์กรชุมชน

เครือข่าย 3 มิติ (Pyramidal network)

2: Activity

มิติกิจกรรม (3C)

Corporation

หน่วยองค์กร เช่น มูลนิธิ สมาคม บริษัท ชุมรม

Community

หน่วยชุมชน เช่น ภาค เขต—มณฑล จังหวัด
อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน ชุมชน

Communication

หน่วยการสื่อสาร เช่น การสื่อสารมวลชน การสื่อสารชุมชน
การสื่อสารเครือข่ายชุมชน การสื่อสารองค์กรชุมชน

เครือข่าย 3 มิติ (Pyramidal network)

3: Holistic

มิติองค์รวม

Ethics<—intelligence

พัฒนา จิตวิญญาณ คุณธรรม คุณค่า การเสียสละ ในทุกมิติ

Authority<—welfare

พัฒนา ธรรม กับ อำนาจ ให้เป็นหนึ่งเดียว (ธรรมราชา) ในทุกมิติ

Logistical servant<—volunteer

พัฒนา ระบบบริการ ซื่อ ขาย แลกเปลี่ยน ที่ไม่เอาเปรียบ ในทุกมิติ

Produce<—powerfull

พัฒนา ระบบการผลิต ให้ได้ทั้งปริมาณ และ คุณภาพ ในทุกมิติ

SIOR: ทูทางสังคม Social Input/Output Resources

“ส่วนประกอบ” “องค์ประกอบ” “ปัจจัยการบริหารทุน”
“แก่นแท้” “ตัวชี้วัด”

(ก) ส่วนประกอบ

Human–Potency

คน และพลังมวลชน

System–Formative–Method

ระบบ แบบแผน รูปแบบ โครงสร้าง ระเบียบวิธี

Health–Emotion–Environment

สุขภาพทางกาย–จิต–อารมณ์/จิตวิญญาณ–สังคม–ชุมชน–สิ่งแวดล้อม

SIOR: ทูทางสังคม

(ก) ส่วนประกอบ

Capital–Resources

ทุนที่เป็นวัตถุดิบ ผลิตผล สถานที่
อุปกรณ์ เครื่องจักร เครื่องมือ เงิน

Knowledge–Technology–IT

องค์ความรู้–เทคโนโลยี–สารสนเทศ

Media–Communication

สื่อ–การสื่อสาร

Culture–Folk wisdom

วัฒนธรรม ภูมิปัญญาชุมชน

SIOR: ทูทางสังคม

(ก) ส่วนประกอบ

Community Ecology

ระบบนิเวศชุมชน นิเวศเกษตร นิเวศวิสาหกิจ
ชุมชน นิเวศนิเทศน์

Info-time–Intelligence

สาระเวลา–สารบันเทิง–สาระธรรม

SIOR: ทุนทางสังคม

(ข) องค์ประกอบ 6

- คน (human)
- พลัง (energy)
- คุณค่า (virtue)
- สาระ (essence)
- เวลา (time)
- สังขาร (formative)

SIOR: ทุนทางสังคัม

(ค) ปัจจัยการบริหาร 6

“มีคน มีกฎเกณฑ์ มีวิธี มีเครื่องมือ มีของ มีพลัง”

- คน (human)
- ระบบโครงสร้างรูปแบบ (system–structure–form)
- วิธีวิทยา (methodology)
- เครื่องมือ อุปกรณ์ (tool strategy)
- วัตถุดิบ (input factor)
- กำลังงาน แรงงาน (forcefulness)

(ง) แก่นแท้ 3

- คน –ความรัก –สุข

SIOR: ทูทางสังคม

(จ) ตัวชี้วัด

วิถี 3ส. "สมดุล-สมบูรณ์-สุขภาวะ"

6R 5ส. reuse repair recycle reject return retire

5t. truth trust taste tangibility testable

ของดีก่อนจาก ของฝากก่อนลา

(๕)

กรรม หรือ กาละใดๆ ที่เป็นไปเพื่อ ความผาสุก
เสียสละ ลดละตัวตน กรรม และ กาละนั้น ย่อมเป็นสาระ

"ทำดี" ต้อง "ได้ดี"

"ทำชั่ว" ต้อง "ได้ชั่ว"

ไม่ทำอะไรเลย ก็ไม่ได้อะไรเลย

ถ้าขึ้นได้ไป มันก็คือ "หนี้" (หนี้กรรม) ที่ต้องชดใช้

"ทำดี" แต่ "ไม่ได้ดี" เพราะ ทำดียังไม่มากพอ.

"ทำชั่ว" แล้ว "ได้ดี" เพราะ หลง "หนี้" (หนี้กรรม)" คือ
กำไร.